

Disposició transitòria

Els responsables de tota instal·lació afectada per aquest Reglament disposen d'un període d'adaptació de 6 mesos, com a màxim, des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Cosa que es fa pública per a coneixement general

Andorra la Vella, 13 de maig del 2009

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern en funcions

Edicte

Correcció d'errates

Vist que s'ha constatat diversos errors en el Decret del 8 d'abril del 2009 d'aprovació de la modificació del Reglament de construcció, publicat al BOPA núm. 30, any 21, del 22 d'abril del 2009, es fan públiques les correccions d'errates següents:

Article 11, apartat 3.e)

On diu

"majors de 50 cm i no inferiors a 100 cm"

Hi ha de dir

"majors de 50 cm i inferiors a 100 cm"

Article 37

On diu

"de millorar"

Hi ha de dir

"desmillorar"

Article 108

On diu

"1. Els titulars de qualsevol tipus de llicència urbanística han de comunicar al comú l'inici dels treballs i, si escau, al ministeri responsable del medi ambient i al ministeri responsable del patrimoni cultural. La comunicació s'ha d'efectuar mitjançant document, signat pels titulars de la llicència urbanística, de la forma que determini el comú, acompanyat de document de valorització o disposició dels residus en abocador controlat i d'una còpia del projecte de seguretat i salut."

Hi ha de dir

"1. Els titulars de qualsevol tipus de llicència urbanística han de comunicar al comú l'inici dels treballs i, si escau, al ministeri responsable del medi ambient i al ministeri responsable del patrimoni cultural. La comunicació s'ha d'efectuar mitjançant document, signat pels titulars de la llicència urbanística, de la forma que determini el comú, acompanyat dels documents següents:

- a) Document de valorització o disposició dels residus en abocador controlat
- b) Document d'acceptació de la direcció facultativa de l'obra signat per un tècnic competent i visat, si escau, pel col·legi professional corresponent
- c) Una còpia del projecte de seguretat i salut."

Article 118

On diu

"1. Els titulars de qualsevol tipus de llicència urbanística han de comunicar al comú l'inici dels treballs. La comunicació s'ha d'efectuar mitjançant document, signat pels titulars de la llicència urbanística, de la forma que determini el comú, acompanyat dels documents següents:

- a) Document de valorització o disposició dels residus en abocador controlat.
- b) Document d'acceptació de la direcció facultativa de l'obra signat per un tècnic competent i visat, si escau, pel col·legi professional corresponent.
- c) Una còpia del projecte de seguretat i salut.

2. El ministeri responsable de l'ordenament territorial i l'urbanisme atorga la cèdula d'habitabilitat si la documentació presentada amb la sol·licitud de cèdula d'habitabilitat és correcta i si els informes resultants de la inspecció dels serveis tècnics del Govern són favorables."

Hi ha de dir

"Un cop sol·licitada la sol·licitud de cèdula d'habitabilitat, els serveis tècnics del Govern han d'inspeccionar els habitatges en relació a la normativa de seguretat

i qualitat industrial. A més, els serveis tècnics del Govern poden, discrecionalment i potestativament, inspeccionar els habitatges per als quals s'hagi presentat sol·licitud de cèdula d'habitabilitat per tal de comprovar-ne l'adequació a la normativa vigent d'habitabilitat."

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 13 de maig del 2009

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern en funcions

Decret

Exposició de motius

La recent aprovació i entrada en vigor de la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000 fa necessària una modificació del Reglament que la desenvolupa per tal de recollir i desenvolupar els canvis de la nova Llei. La Llei 28/2008, de l'11 de desembre, suposa una harmonització de la legislació andorrana en matèria de prevenció i lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme amb els estàndards internacionals i les directives europees. Aquesta Llei faculta el Govern per establir les normes específiques amb relació a qualsevol aspecte de la Llei que pugui requerir un desenvolupament reglamentari.

A partir d'aquestes consideracions aquest Reglament conforma aspectes organitzatius i de funcionament de la Unitat d'intel·ligència Financera (UIF) creada per la Llei i que és l'òrgan que té com a missió impulsar i coordinar les mesures de prevenció del blanqueig. Amb l'objecte de complir l'exigència legal el present Reglament estableix la forma en què els subjectes obligats han de complir les obligacions establertes en la Llei, els procediments que han de seguir en cas de detectar una operació o projecte d'operació que pot estar relacionada amb el blanqueig de capitals procedents d'activitats delictives, la formació que han de tenir les persones que formin part dels òrgans de control intern i de comunicació, el seu personal, el deure de

secret professional, la cooperació internacional i l'intercanvi d'informació, així com el procediment sancionador.

A proposta del ministre de Finances i del ministre d'Interior i Justícia, i d'acord amb el Govern en la sessió del 22 d'abril del 2009

Decreto

Article únic

S'aprova el Reglament de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que entrarà en vigor al cap de quinze dies de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició derogatòria

Queda derogat el Reglament de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 31 de juliol del 2002.

Reglament de la llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1

Àmbit d'aplicació

Aquest Reglament té per objecte desenvolupar els preceptes establerts per la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, pel que fa a la definició de les persones políticament exposades; al contingut de les obligacions dels subjectes obligats; a les funcions, l'organització i el règim de cooperació de la Unitat d'Intel·ligència Financera (UIF) amb altres entitats, i al procediment sancionador aplicable a l'incompliment de les disposicions en matèria de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

Article 2

Persones políticament exposades

1. Segons el que preveu l'article 41 de la Llei, s'entén per:

1.1. Funcions públiques importants:

a) Caps d'Estat, caps de Govern, ministres, sotssecretaris i secretaris d'Estat.

b) Parlamentaris.

c) Membres de tribunals suprems, tribunals constitucionals o altres altes instàncies judicials les decisions de les quals no admetin normalment recurs, excepte en circumstàncies excepcionals.

d) Membres de tribunals de comptes o dels consells de bancs centrals.

e) Ambaixadors, encarregats de negocis i alts funcionaris de les forces armades.

f) Membres dels òrgans d'administració, de gestió o de supervisió d'empreses de propietat estatal.

Cap de les categories anteriors no comprèn els funcionaris de nivells intermedis o inferiors. Les funcions públiques exercides a nivells inferiors en l'àmbit nacional no s'han de considerar, en principi, importants. No obstant això, quan l'exposició política sigui comparable a la de funcions similars ocupades a escala nacional, els subjectes obligats han de valorar, basant-se en una anàlisi del risc, si els qui exerceixen aquestes funcions públiques han de ser considerats persones políticament exposades.

1.2. Familiars més propers:

a) El cònjuge.

b) Tota persona que, conformement a la legislació nacional, sigui assimilable al cònjuge.

c) Els fills i els seus cònjuges o persones assimilables a cònjuges.

d) Els pares.

1.3. Persones reconegudes com a afins:

Persones físiques que, de manera notòria, participin en el control d'entitats o d'estructures jurídiques conjuntament amb alguna de les persones esmentades en els apartats 1.1 i 1.2, o que hi

mantinguin un altre tipus de relacions empresarials estretes.

La consideració de persones reconegudes com a afins és aplicable en la mesura que la relació amb la persona afí sigui de coneixement públic o el subjecte obligat tingui raons per creure que existeix tal relació. En conseqüència, el coneixement d'aquesta condició no requereix o presuposa una investigació activa per part dels subjectes obligats.

2. Sense perjudici de l'aplicació de les mesures de diligència reforçada, si resultés convenient d'acord amb una anàlisi en funció del risc, els subjectes obligats no estan obligats a considerar que una persona pertany al mitjà polític quan hagi transcorregut almenys un any des de la data en què deixi d'ocupar formalment una funció pública important, d'acord amb el contingut de l'apartat 1.1 d'aquest article.

Capítol segon. Obligacions

Secció primera. Obligacions de diligència

Article 3

Disposicions comunes a la identificació de clients i veritables drethavents

Abans de realitzar cap transacció o establir qualsevol relació de negoci, els subjectes obligats han d'identificar el client i el seu veritable drethavent, sense perjudici de les excepcions establertes a l'article 49 bis de la Llei.

Aquesta obligació no és aplicable en relació amb clients ocasionals de les entitats bancàries que demanin realitzar transaccions per valor igual o inferior a 1.250 euros o el seu contravalor en qualsevol altra divisa. Als efectes d'aquest límit, es considera l'import d'una o diverses transaccions quan sembli que entre aquestes transaccions hi hagi algun tipus de relació.

Article 4

Identificació de persones jurídiques i coneixement d'estructures de control

1. Els subjectes obligats identifiquen els clients persones jurídiques i els seus veritables drethavents, en els termes previstos a l'article 49 de la Llei, adoptant mesures adequades per conèixer-ne l'estructura accionarial i de control.

2. En el cas de les persones jurídiques en constitució, la identificació s'ha de referir a la persona o a les persones físiques sol·licitants. No es poden fer operacions diferents dels abonaments i càrrecs derivats de la constitució de la societat fins que la persona jurídica estigui legalment constituïda i s'hagin aportat els documents previstos en el paràgraf anterior.

3. En el cas de mutualitats, entitats associatives, cooperatives i fons de previsió, s'han d'identificar les persones que exerceixin el control o una influència significativa en els actius de l'organització.

4. En el cas d'organitzacions benèfiques, clubs i associacions sense ànim de lucre, s'han d'adoptar les mesures necessàries per identificar i comprovar la identitat d'almenys dos apoderats o responsables principals, i la identitat de la mateixa institució. A l'efecte d'identificació, es consideren responsables principals les persones que exerceixin el control o una influència significativa en els actius de l'organització, com, entre d'altres, els membres d'un òrgan o comitè de govern, el president, els membres del consell i el tesorero.

Article 5

Seguiment de les relacions negocials

1. En aplicació de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei, els subjectes obligats tenen l'obligació d'obtenir informació sobre el propòsit de la relació de negoci o comercial amb el client.

2. Els subjectes obligats han de fer un seguiment continuat de les operacions i de les relacions de negoci amb els seus clients, per verificar que siguin consistents en les activitats declarades pels mateixos clients. Aquest seguiment ha d'incloure les transaccions realitzades, amb la finalitat de comprovar que són coherents amb el coneixement que el subjecte obligat té del client, del seu negoci, del seu perfil de risc, i, quan escaigui, l'origen dels fons.

3. Quan per la quantia o per les condicions d'execució qualsevol operació sol·licitada no es correspongui amb l'activitat normal o amb els antecedents operatius del client, els subjectes obligats demanen els documents que creguin necessaris per justificar l'operació.

4. En particular, els subjectes obligats demanen aquesta documentació en les situacions següents:

(a) Quan el client fa una transacció d'import molt rellevant respecte a les operacions habituals.

(b) Quan hi ha un canvi substancial en el funcionament habitual del compte.

O:

(c) En altres situacions en què el subjecte obligat financer ho consideri necessari, atenent l'anàlisi de risc de l'operació.

Article 6

Verificació de les informacions

1. En aplicació de l'article 49 bis de la Llei, els subjectes obligats han de prendre totes les mesures adequades al seu abast per verificar la identitat de clients, veritables drethavents i les seves activitats professionals o empresarials. A aquest efecte, s'han d'establir procediments que han de tenir en compte els nivells de risc i s'han de basar en l'obtenció d'informació del client o de tercers.

2. Els procediments utilitzats pels subjectes obligats financers per verificar la identitat de clients no presencials han de ser tan eficaços com els utilitzats en el cas de clients que sí que poden presentar-se per a una entrevista.

3. Els subjectes obligats han de fer una avaluació inicial del perfil de risc del client, fent una atenció especial als clients d'alt risc, per als quals han d'obtenir informació addicional com, entre d'altres, la que s'esmenta a continuació:

a) Comprovació de l'adreça permanent a través d'una agència d'informació o altres mitjans.

b) Referències facilitades per altres subjectes obligats sotmesos a la legislació andorrana o a la legislació d'un país que imposi requisits equivalents als exigits per la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

c) Comprovació de la seva ocupació.

4. Per a les persones jurídiques, els subjectes obligats han de verificar la informació mitjançant, almenys, un dels

mètodes següents o un altre d'equivalent:

a) Obtenció de còpia de l'última memòria i dels comptes anuals.

b) Informació obtinguda de registres públics.

c) Informació obtinguda per part d'una agència d'informació o societat d'auditoria de prestigi.

d) Referències facilitades per altres subjectes obligats sotmesos a la legislació andorrana o a la legislació d'un país que imposi requisits equivalents als exigits per la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

e) Contactes amb l'entitat per telèfon, correu físic o electrònic.

Article 7

Delegació en tercers

1. En aplicació de l'article 50 de la Llei, els subjectes obligats poden delegar les obligacions establertes per l'article 49 de la Llei en un altre subjecte obligat.

2. El subjecte delegant ha d'adoptar les mesures següents:

(i) Verificar que el tercer és efectivament un subjecte obligat i que ha adoptat les mesures necessàries per complir les obligacions de diligència deguda.

(ii) Verificar que pot obtenir, en el menor temps possible, una còpia dels documents conservats pel tercer en compliment de l'obligació establerta per l'article 51 de la Llei.

A sol·licitud dels subjectes obligats que desitgin exercir la delegació, la UIF informa sobre el compliment d'aquests punts per part del subjecte obligat destinatari de la delegació.

3. En tot cas, la delegació en un tercer ha de ser documentada per escrit i notificada a la UIF en el termini de quinze dies des de la data del nomenament.

4. El responsable del compliment de les obligacions mencionades envers la UIF i altres autoritats és, en tot cas, el subjecte delegant.

Article 8

Mesures simplificades de diligència

1. A l'efecte d'acomplir el que estableix l'article 49 ter de la Llei i altres disposicions que així ho requereixin, la UIF ha d'elaborar una llista dels països que imposin requisits equivalents als exigits per la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats financers no estan subjectes a les obligacions establertes a l'article 49 de la Llei en el cas d'obertura de comptes globals o òmnibus per compte de diversos drethavents quan siguin titularitat de:

(a) Subjectes obligats financers sotmesos a la legislació andorrana.

(b) Entitats de crèdit o financeres establertes i subjectes a supervisió en un país de l'OCDE que imposi requisits equivalents als de la legislació andorrana.

No obstant això, quan els fons mantinguts es distribueixin en subcomptes que puguin atribuir-se a cada veritable drethavent per separat, tots els veritables drethavents d'aquest compte han de ser identificats.

3. En aplicació de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 49 ter de la Llei, la UIF ha d'emetre comunicats tècnics que identifiquin les transaccions que suposin un baix risc de blanqueig i finançament del terrorisme, i que han d'incloure, en tot cas, les següents transaccions:

(a) Transaccions efectuades per societats admeses a cotització en un mercat regulat d'una jurisdicció que imposi requisits equivalents als exigits per la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

(b) Transaccions efectuades per societats andorranes o estrangeres amb activitats subjectes a un règim de supervisió administrativa que necessàriament requereixi la identificació i la verificació dels seus veritables drethavents, a Andorra o en una jurisdicció que imposi requisits equivalents als exigits per la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

(c) Transaccions de les institucions, els organismes i altres entitats que integren l'Administració pública andorrana que actuïn en nom propi.

Article 9

Mesures reforçades de diligència

1. En aplicació de l'article 49 quater de la Llei, s'apliquen mesures reforçades de diligència en els supòsits que, d'acord amb una anàlisi en funció del risc, presentin un risc elevat de blanqueig o finançament del terrorisme.

2. Amb caràcter complementari a les situacions definides per la Llei, poden comportar la necessitat d'aplicar mesures de diligència reforçada, entre d'altres:

(a) Les operacions altament complexes o inusuals o sense motiu aparent. Són criteris per a tal consideració, entre d'altres, la presència d'un elevat nombre d'entitats vinculades en una mateixa operació o l'estructuració de negocis habituals mitjançant fórmules poc comunes en l'àmbit andorrà o internacional.

(b) Les operacions en què la naturalesa o el volum de les operacions actives o passives dels clients no es corresponguin amb la seva activitat o antecedents operatius.

(c) Ingressos múltiples en efectiu, per part d'una o diverses persones, en un mateix compte sense justificació raonable.

(d) Les transferències transfrontereres rebudes o en què s'intervingui de les quals no consti la identitat de l'ordenant o el número de compte d'origen.

(e) Altres situacions que puguin ser determinades mitjançant comunicat de la UIF.

3. Els subjectes obligats han d'aplicar mesures de diligència especial en les relacions comercials i transaccions relacionades amb territoris amb risc elevat de blanqueig i finançament del terrorisme, inclosos en les llistes comunicades per la UIF mitjançant comunicat tècnic.

4. Els subjectes obligats han d'examinar detalladament i amb una atenció particular els antecedents i la justificació de les operacions contingudes als apartats 2

i 3 anteriors i han de deixar constància escrita del resultat de la seva anàlisi.

Article 10

Conservació de documents

1. En casos individualitzats i degudament motivats, la UIF pot sol·licitar l'extensió del període de cinc anys per a la conservació de documents que estableix l'article 51 de la Llei.

2. Els subjectes obligats han de conservar durant el mateix període de cinc anys els documents que deixin constància escrita de l'anàlisi requerida a l'apartat 4 de l'article 9 d'aquest Reglament.

Secció segona. Obligacions de comunicació

Article 11

Comunicació d'operacions a la UIF

1. En aplicació de l'article 46 de la Llei, els subjectes obligats tenen l'obligació de declarar a la UIF qualsevol operació o projecte d'operació relatiu a diners o valors respecte dels quals hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o de finançament del terrorisme. La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa.

2. La declaració s'efectua igualment sobre les operacions ja executades quan, posteriorment a l'execució de l'operació, hi hagi sospites que podrien constituir una operació de blanqueig o finançament del terrorisme.

3. Les declaracions s'efectuen sempre per escrit i, en cas d'urgència, s'efectuen prèviament per tot mitjà a l'abast, i es tramet la declaració escrita posterior en el termini màxim de dos dies hàbils. En aquest cas, la declaració escrita ha de fer referència a la primera comunicació inicial i al mitjà emprat per a la mateixa comunicació.

Article 12

Contingut de la declaració de sospita

1. En aplicació de l'article 47 de la Llei, la declaració de sospita ha d'anar acompanyada, com a mínim, de la informació següent:

(a) Relació i identificació de les persones físiques o jurídiques i veritables drethavents que participen en l'ope-

ració, així com el concepte de llur participació en la mateixa operació.

(b) Relació de les operacions, amb precisió de la data, l'objecte, la moneda, l'import, la forma i el lloc o els llocs d'execució.

(c) Còpia de la documentació mitjançant la qual s'ha identificat el client que ha sol·licitat l'execució de l'operació sospitosa, i en el seu cas, el veritable drethavent.

(d) Còpia de la documentació mitjançant la qual el client justifica l'operació.

(e) Exposició de totes les circumstàncies de l'operació sospitosa de què disposi el subjecte obligat.

2. En cas que el subjecte obligat no disposi d'alguna de la informació esmentada, ho ha de fer constar expressament.

3. Amb posterioritat a la declaració de sospita, el subjecte obligat ha de trametre a la UIF qualsevol element nou, relatiu a la declaració, del qual tingui coneixement. Aquesta obligació cessa en la data que l'UIF notifiqui al subjecte obligat l'arxiu del dossier o la seva tramesa a les autoritats judicials competents. En aquest segon supòsit les obligacions de comunicació passen a regir-se per allò que determini l'autoritat judicial competent d'acord amb la legislació aplicable.

4. No obstant el que estableix l'apartat anterior, en cas d'arxiu del dossier, el subjecte obligat continua obligat a comunicar a la UIF tota nova operació que, per les seves característiques, pugui comportar un risc de blanqueig o de finançament del terrorisme.

5. En l'exercici de les seves competències, la UIF pot demanar informació addicional que pugui tenir el subjecte obligat.

Article 13

Bloqueig d'operacions

1. Segons el que preveu l'article 47 de la Llei, en cas d'indicis que l'operació tingui per origen o finalitat el blanqueig o el finançament del terrorisme, la UIF ordena per escrit el bloqueig provisional de l'operació objecte de declaració, durant un màxim de cinc dies.

2. Durant aquest termini, els subjectes obligats no efectuen cap acte sobre les operacions bloquejades sense el consentiment escrit previ de la UIF, ni cap operació vinculada o relacionada amb l'operació sospitosa.

Article 14

Habilitació d'organismes autoreguladors

1. En aplicació de l'apartat 3 de l'article 52 de la Llei, la UIF pot designar mitjançant un comunicat tècnic l'organisme autoregulador o col·legi professional de l'activitat de què es tracti com l'organisme a qui s'ha d'informar en primera instància d'una declaració de sospita (en endavant, organismes autoreguladors), i són aquests els encarregats d'informar-ne la UIF.

2. Els organismes autoreguladors tenen per funció la intensificació i la canalització de la col·laboració dels seus membres i associats amb les autoritats judicials, policials i administratives responsables de la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme, sense perjudici de la responsabilitat directa dels seus membres i associats com a subjectes obligats.

A aquests efectes, s'han d'establir convenis de col·laboració entre la UIF i els organismes autoreguladors designats, per regular adequadament el procediment de comunicació.

Article 15

Prohibició de revelació de les declaracions a la UIF i excepcions

1. En aplicació de l'article 48 de la Llei, no es pot informar de l'existència de la declaració de les operacions o dels projectes d'operacions relatius a diners o valors respecte dels quals hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o finançament del terrorisme, ni la persona o les persones afectades ni tercers aliens al subjecte obligat, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs.

2. No tenen la consideració de comunicacions a tercers les següents:

a) Comunicacions dels subjectes obligats a l'organisme autoregulador a què pertanyin, designat per la UIF.

b) Comunicacions entre subjectes obligats financers del mateix grup.

c) Comunicacions entre subjectes obligats inclosos a l'article 45 a) i b) de la Llei, sempre que la seva activitat es desenvolupi dins de la mateixa entitat jurídica o xarxa associativa que comparteixi propietat, gestió i supervisió comuna.

3. Les informacions transfrontereres relatives a les declaracions a la UIF les ha d'executar en tot cas la mateixa UIF en aplicació del marc de cooperació amb altres organismes estrangers equivalents que estableix l'article 55 de la Llei.

Secció tercera. Establiment de mesures de vigilància

Article 16

Òrgans de control intern i de comunicació

1. En aplicació de l'article 52 de la Llei, els subjectes obligats financers i els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de designar l'òrgan de control intern i de comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes contra la lluita del blanqueig i el finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.

Aquest òrgan ha de verificar el compliment permanent i eficaç de les obligacions de l'entitat, els seus administradors, la Direcció General i el seu personal, amb la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

A aquests efectes, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures necessàries perquè el referit òrgan disposi dels mitjans humans, materials, tècnics i organitzatius adequats per al compliment de les seves funcions.

2. Els subjectes obligats a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article han de trametre per escrit a la UIF informació completa sobre l'estructura i el funcionament de l'òrgan de control intern i comunicació, i també el nom i el càrrec que exerceixen a l'empresa les persones que l'integren. Els subjectes obligats han d'informar la UIF dels canvis que es puguin produir.

La UIF pot proposar als subjectes obligats mesures que contribueixin a millorar el funcionament dels seus òrgans interns.

3. Els subjectes obligats han de designar, com a mínim, un directiu membre de l'òrgan de control intern i de comunicació que ha d'actuar com a representant davant la UIF, d'acord amb criteris de formació, idoneïtat i experiència en el sector.

4. El representant davant la UIF dels subjectes obligats té, en tot cas, les funcions següents:

(a) Efectuar les declaracions de sospita a què es refereix l'article 46 de la Llei.

(b) Rebre les sol·licituds i els requeriments de la UIF.

5. En el cas de subjectes obligats pertanyents a un grup, el compliment de les obligacions contingudes en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup.

Article 17

Funció d'auditoria interna

1. En aplicació de l'article 52 de la Llei, els subjectes obligats financers han d'establir procediments d'auditoria interna per examinar i avaluar l'adequació i l'eficàcia dels sistemes, els mecanismes de control intern i les disposicions de l'entitat, formular recomanacions i verificar-ne el compliment.

La UIF ha de dictar mitjançant comunicats tècnics els criteris que s'han de seguir per fer les auditories internes.

2. En el cas de subjectes obligats pertanyents a un grup, el compliment de les obligacions contingudes en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup.

Article 18

Procediments i controls interns

1. Els subjectes obligats financers han d'establir per escrit polítiques internes i procediments de control en matèria de:

(a) Política d'admissió de clients basada en l'avaluació i la gestió de riscos.

(b) Diligència deguda respecte a la identificació del client i el veritable drethavent.

(c) Obtenció i verificació de la informació.

(d) Conservació de documents i actualització de dades.

(e) Canals de comunicació i denúncia d'operacions sospitoses a nivell intern.

(f) Mesures de confidencialitat i protecció del denunciador.

(g) Comunicació d'operacions sospitoses d'estar relacionades amb el blanqueig o el finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats han d'aprovar per escrit i han d'aplicar una política expressa d'admissió de clients basada en l'avaluació i la gestió de riscos. Aquesta política ha d'incloure una descripció dels tipus de clients que podrien presentar un risc elevat de blanqueig de capital o finançament del terrorisme atenent els criteris per establir mesures reforçades de diligència continguts a l'article 9 d'aquest Reglament. La política d'admissió de clients ha de ser gradual, i s'han d'adoptar precaucions reforçades respecte dels clients que presentin un risc superior a la mitjana.

3. Pel que fa als canals de comunicació i denúncia d'operacions sospitoses a nivell intern, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures oportunes a fi que els seus empleats i directius comuniquin immediatament als òrgans de control i de comunicació els fets amb rellevància en la prevenció del blanqueig i el finançament del terrorisme. Les comunicacions han de contenir com a mínim les dades que permetin individualitzar el subjecte o els subjectes afectats, fets o operacions, quanties, lloc d'execució i dates a què es refereixen.

D'aquestes comunicacions n'ha de quedar constància tant per al comunicant com per a l'òrgan de comunicació.

Un cop s'ha efectuat la comunicació a l'òrgan de control i de comunicació, el directiu o empleat queda exempt de responsabilitat.

4. Els òrgans de control intern i de comunicació dels subjectes obligats han d'adoptar les mesures adequades per mantenir la confidencialitat sobre la identitat dels empleats i dels directius que hagin realitzat una comunicació.

5. Un cop els òrgans de control i de comunicació han rebut una comunicació, l'han d'analitzar o comprovar immediatament per determinar la relació dels

fets o les operacions comunicats amb el blanqueig o el finançament del terrorisme. Si s'aprecia indici o certesa de blanqueig o finançament del terrorisme, s'ha d'efectuar la declaració de sospita a la UIF en aplicació de l'article 46 de la Llei.

6. Els procediments interns han de ser comunicats pels subjectes obligats financers a les sucursals, filials amb participació majoritària i delegacions situades a l'estranger que tinguin per objecte operacions comercials o financeres.

La UIF pot proposar als subjectes obligats mesures correctives d'aquests procediments i òrgans interns.

Article 19

Formació dels subjectes obligats i el seu personal

1. En aplicació de l'article 49 quinques de la Llei, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures oportunes perquè el personal al seu servei tingui coneixement de les exigències derivades de la normativa sobre prevenció del blanqueig i finançament del terrorisme. Aquestes mesures inclouen l'organització de plans de formació i de cursos especials de formació dirigits als seus empleats en general i, específicament, al personal que ocupi els llocs de treball que, per les seves característiques, siguin idonis per detectar els fets o les operacions que puguin estar relacionats amb el blanqueig de capital, i que capacitin aquests empleats per efectuar aquesta detecció i per conèixer la manera de procedir en aquests casos.

2. Els subjectes obligats han d'establir per escrit i han d'aplicar polítiques i procediments adequats per assegurar als estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.

3. A l'efecte de millorar la prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme també en l'àmbit internacional, els subjectes obligats financers i els subjectes obligats inclosos a l'article 45 a) i b) de la Llei poden intercanviar informacions i experiències amb altres entitats del mateix grup o amb altres subjectes de la mateixa entitat jurídica o xarxa associativa que comparteixi propietat, gestió i supervisió comuna, quan estiguin establerts en un país que imposi requisits equivalents als exigits per la

legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

Capítol tercer. Unitat d'Intel·ligència Financera

Article 20

Funcions de la UIF

1. Entre d'altres funcions, la UIF impulsa, dirigeix i coordina les mesures de prevenció contra la utilització del sistema financer i altres sectors d'activitat econòmica per al blanqueig i el finançament del terrorisme, de conformitat amb el que estableixen les lleis i els reglaments.

A aquests efectes, la UIF emet recomanacions que permetin als subjectes obligats millorar el compliment de les seves obligacions. Aquestes recomanacions han de cobrir, com a mínim, una descripció de les tècniques i els mètodes més habituals de blanqueig i finançament del terrorisme, i qualsevol mesura addicional que els subjectes obligats puguin dur a terme per millorar l'efectivitat del compliment de les seves obligacions.

Així mateix, la UIF proveeix els subjectes obligats de la informació necessària sobre els tràmits que cal seguir en realitzar una declaració conforme al que estableix la Llei. La UIF aprova, en aquest sentit, un model de declaració i unes instruccions sobre la seva utilització.

2. La UIF, dins del marc de les seves competències, pot acordar que es facin inspeccions in situ a les dependències dels subjectes obligats, amb la finalitat d'entrevistar-se amb la persona o les persones encarregades de l'organització i de la vigilància del compliment de les normes de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme, i sol·licitar tota la informació i la documentació que necessiti per comprovar el compliment de les obligacions que imposa la legislació andorrana contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

La UIF ha de documentar mitjançant diligència escrita les seves actuacions, i ha de fer constar les manifestacions que en el seu cas formulin els subjectes obligats.

3. La UIF dicta i notifica comunicats tècnics de caràcter vinculant adreçats als subjectes obligats per tal de dirigir i impulsar activitats per a la prevenció del

blanqueig i el finançament del terrorisme, o bé requerir qualsevol informació als subjectes obligats dintre de l'àmbit de les seves competències. El contingut dels comunicats d'abast general s'ha de publicar a la pàgina web de la UIF per donar-los publicitat i la màxima difusió possible.

4. La UIF elabora i publica anualment estadístiques suficients per avaluar l'eficàcia de la prevenció del blanqueig i el finançament del terrorisme. Aquestes estadístiques recullen, com a mínim, les dades següents:

- (a) Declaracions de transaccions sospitoses i altres declaracions rebudes i trameses, incloent-hi el detall per tipus de subjectes obligats.
- (b) Investigacions dutes a terme sobre prevenció de blanqueig i finançament de terrorisme, denúncies i condemnes, i els valors bloquejats i confiscats.
- (c) Sol·licitud d'assistència legal mútua i altres sol·licituds de cooperació internacionals.
- (d) Altres accions dutes a terme per la UIF.

Article 21

Funcionament de la UIF

1. El màxim responsable de la UIF, nomenat de conformitat amb el que preveu l'article 54 de la Llei, és l'encarregat de gestionar i coordinar administrativament i tècnicament la Unitat. Vetlla per la seguretat de la documentació i de les dependències en general, i també per l'observança dels procediments i el compliment de la normativa per part dels membres i del personal adscrit a la Unitat.

2. Actua com a representant de la UIF davant dels subjectes obligats, organismes estrangers equivalents, i organismes nacionals i internacionals on sigui requerida la seva presència.

3. En cas d'absència temporal sobrevinguda del màxim responsable de la UIF, el màxim responsable delega les seves funcions en un altre membre de la UIF, a excepció del batlle.

4. Per als casos d'absència temporal sobrevinguda del batlle a la UIF, actua com a batlle suplent el batlle de guàrdia,

amb les mateixes funcions que el batlle absent.

5. Els membres de la UIF mantenen reunions periòdiques per examinar els dossiers resultants de les declaracions de sospita, i les sol·licituds de cooperació realitzades per altres organismes estrangers equivalents.

Capítol quart. Règim de cooperació

Secció primera. Cooperació interna

Article 22

Cooperació d'autoritats i funcionaris

1. La UIF coopera amb les autoritats judicials, a demanda d'aquestes autoritats, tant en les investigacions de caràcter penal com en l'execució de comissions rogatòries relacionades amb actes de blanqueig o finançament del terrorisme.

Les autoritats judicials, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, remeten informació a la UIF quan, en el curs d'un procés, apareixin indicis d'incompliment de la Llei o d'aquest Reglament.

2. Les autoritats andorranes que descobrin fets que puguin constituir indici o prova de blanqueig o finançament del terrorisme n'han d'informar per escrit la UIF i facilitar-li la informació que la UIF requereixi en l'exercici de les seves competències. Igualment, els funcionaris públics i altre personal al servei de l'Administració pública andorrana que descobrin aquests fets els han de fer saber immediatament a l'òrgan al qual prestin els seus serveis.

3. Les informacions trameses d'acord amb aquest apartat no representen una vulneració del deure de secret i confidencialitat, i els seus autors han de disposar de la tutela i la protecció establertes per l'article 48 de la Llei i l'article 19 d'aquest Reglament.

Article 23

Cooperació amb l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF)

1. En aplicació de la lletra D) de l'apartat 2 de l'article 53 de la Llei, la UIF informa l'INAF, en la seva condició d'òrgan que exerceix el poder disciplinari del sistema financer, de totes les trameses de dossiers, sigui al Ministeri Fiscal, sigui al

Govern, quan hi estan implicades entitats del sistema financer. Aquesta informació comprèn el nom de l'entitat financera, una descripció dels fets observats i els comptes esmentats en el dossier.

2. Així mateix, la UIF i l'INAF cooperen de manera recíproca en l'exercici de les seves funcions de supervisió i control, intercanviant les informacions i les experiències rellevants a aquest efecte mitjançant comunicacions escrites, reunions periòdiques de seguiment amb els subjectes financers obligats i els seus auditors externs, i qualsevol altre mitjà adient per verificar el compliment efectiu de les obligacions que imposa la legislació andorrana.

En particular, quan en l'exercici de les seves funcions de supervisió l'INAF aprecii possibles infraccions de les obligacions establertes per la legislació de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme, n'ha d'informar motivadament la UIF.

3. A l'efecte de definir els procediments de la cooperació que regula aquest article, la UIF i l'INAF poden firmar convenis de col·laboració.

Article 24

Comissió permanent de prevenció del blanqueig i el finançament del terrorisme

El cap de la UIF presideix la Comissió Permanent de Prevenció del Blanqueig i el Finançament del Terrorisme, òrgan tècnic i consultiu del Govern que coordina la cooperació de diversos ministeris en matèria de prevenció del blanqueig de capital i del finançament del terrorisme.

El funcionament de la Comissió Permanent es regeix per les seves disposicions específiques.

Secció segona. Cooperació internacional de la UIF

Article 25

Acords de cooperació

1. En aplicació dels articles 55 i 56 de la Llei, la UIF pot firmar acords de cooperació amb altres organismes estrangers equivalents.

La UIF ha de publicar una llista dels organismes estrangers equivalents amb els quals hagi firmat acords.

2. En absència d'acord de cooperació, la UIF pot cooperar igualment amb altres unitats d'intel·ligència financera estrangeres, en els termes establerts per l'article 56 de la Llei.

Capítol cinquè. Procediment sancionador

Article 26

Tramitació del procediment sancionador

El procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora derivat del que preveu la secció novena de la Llei, és el previst pel Reglament regulador del procediment sancionador, del 21 d'octubre del 1998, i és competència de la UIF la incoació i la instrucció dels procediments sancionadors. En el cas de les infraccions administratives lleus, la competència de la UIF s'estén a la imposició de sancions.

Per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, la UIF pot adoptar mesures provisòries, en aplicació del que preveu el Reglament regulador del procediment sancionador.

Article 27

Finalització del procediment sancionador

1. Finalitzada la instrucció, en el cas de les infraccions tipificades com a greus o molt greus per l'article 58 de la Llei, la UIF eleva al Govern l'expedient amb la totalitat de les seves peces, juntament amb una proposta de sanció.

2. En el cas de les infraccions tipificades com a lleus per l'article 58 de la Llei, la UIF, finalitzada la instrucció, declara i imposa la sanció pertinent conforme a la legislació aplicable.

3. Les sancions imposades d'acord amb la Llei i aquest Reglament tenen naturalesa administrativa.

Article 28

Recursos

1. Contra la resolució que adopti el Govern es pot plantejar recurs de reposició, de conformitat amb el que disposa l'article 124 del Codi de l'Administració, i amb caràcter previ a la interposició

de qualsevol recurs de caràcter jurisdiccional.

2. Contra la resolució que adopti la UIF es pot plantejar recurs d'alçada davant del Govern executiu, de conformitat amb el que disposa l'article 124 del Codi de l'Administració, i amb caràcter previ a la interposició de qualsevol recurs de caràcter jurisdiccional.

Cosa que es fa pública per a coneixement general

Andorra la Vella, 13 de maig del 2009

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern en funcions